

nýtt um nœvn

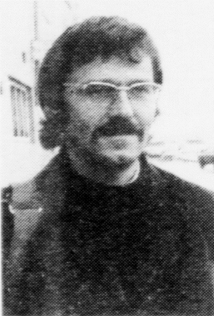
Føroyskur fiski-
frøðingur fær
álitisstarv

Kjartan Hoydal, fiskifrøðingur var um vikuskiftið valdur til formann í ACFM, nevndini hjá ICES. Hetta hendi á ársfundinum hjá ICES, sum hevur verið í Keypmanna-havn hesa vikuna.

ACFM-nevndin er tann hægsti fiskifrøðiligi myndugleikin í ICES, sum ger tey endaligu tilmælini til

politikararnar. Í hesi nevnd situr eitt umboð fyri hvørt limaland í ICES umframt formenninar í ICES. Føroyar hava ikki sjálvstøðuga umboðarar í ICES, men eru umboðarar av donsku sendinevndini.

Kjartan Hoydal hevur verið limur í ACFM-nevnd-

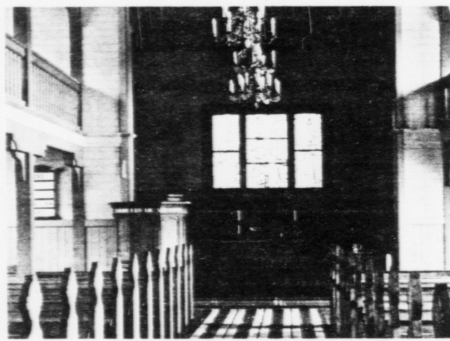

ini seinasta árið, av tí at hann hevur verið formaður í botnfiskanevndini hjá ICES.

Marita Petersen
nýggjur formaður
í Lærarafelagnum

Føroya Lærarafelag hevur fingið nýggjan formann. Nevndin, sum varð vald á aðalfundinum herfyri, hevur nú skipað seg við Maritu Petersen úr Havn sum formanni. Hon tekur við eftir Eilíf Samuelsen.

Næstformaður er Martin Ejdesgaard av Tvøroyri. Hinir nevndarlimirnir eru: Eilíf Samuelsen, Havn, Christoffer Jensen, Klaksvík og Elsa Birgitta Egholm úr Rúnavík.

Konfirmentar á Tvøroyrar kirkju komandi sunnudag. Øravík: Vónbjørt Sørensen. Tvøroyri: Jóna Hammer, Birita Hofgaard, Aida Joensen, Sóleyð Magnussen, Sóleyð Michelsen, Maiken Mortensen, Joan Niclasen, Mona við Reidlið, Borghild Strom.

Fámjin: Magnus Magnussen. Tvøroyri: Jón Fossá, Petur Hentze, Kári Holm, Helge Joensen, Jean Johansen, Kim Kambskard, Rói Michelsen, Kári Rubek Nielsen, Magni Viberg.

Obert Eliassen
formaður í
sjúkrahússtýrinum
í Klaksvík

Sjúkrahússtýrið í Klaksvík hevði fund mikudagin. Tá varð avgjørt at velja Obert Eliassen úr Fuglafirði til nýggjan formann í stýrinum eftir Jóhann Simonsen, sála. Varamaðurin Petur Simonsen úr Fuglafirði er komin í nevndina fyri Jóhann Simonsen. Umframt hesar eru Jógvan við Keldu, Leif Groth og Alvhøin Jacobsen limir í stýrinum. Alvhøin Jacobsen, sum

hevur meldað seg úr javnaðarflokkinum í Nordoyggjum, hevur biðið Bjarta Højbro mota fyri seg í sjúkrahússtýrinum hereftir.

Sjúkrahússtýrið, sum verður valt av nýggjum eftir valið í november, hevði annars fund mikudagin um tað uppspottið, sum er komið frá danska læknafelagnum um nýggja starvssetan á sjúkrahúsinum í Klaksvík.

Minningarorð
um
Jóhann Simonsen

Eg drýpi hævur í tœgn og virðing við øru Jóhann.s. Saknurin verður stórur hjá tykkum, sum stóðu honum nær. Sjálvur havi eg mist ein hollan vin, ein av teimum, sum fullur og heilur gekk inn fyri tí, sum hann meinti var beint.

Eg kom at kenna Jóhann Meira persónliga tey árin vit vóru á tingum saman, og aftaná hesa tíð vóru vit vinmenn í orðsins rætta týðningi.

Vaksin sum Jóhann var upp í Tvøroyri, høvdu vit vit nógv at tala um, og Jóhann visti hesari bygd, sum hann sum ungur kom til og vaks upp í, stóran tokka. Hann plagdi at siga:

Jóhann er farin, men eftir vil standa minni um ein mann, sum ritað hevur navn sitt í hesar klettur.

Sjúkrahúsverkið var eitt av stórmálum hansara, og nú áðrenn hann legði frá sær, visti hann, at málið var framt, til gagns fyri tey sjúku, ja samfelagið alt.

Jóhann greiddi livsmál sitt. Takk fyri verk titt Jóhann.

Sverre Midjord

Minningarorð
um
Johan Simonsen,
stjórnarlim FKs

Eg kom at kenna Johan innan keypsamtokurorsluna.

Fyrstu ferð, eg hitti Johan, var á stjórnarfundi í Føroya keypsamtoku.

Beinanvegin kendi tú, at hetta var maður við framburðshuga og var tí fúsar í verki fyri Føroya keypsamtoku og ongantíð lá lutur hansara eftir í hesum arbeiði.

Men, sum klaksvíkingur, var tað serliga her, hann legði sínar stórtu kreftir á fram til tað seinasta.

Vit, ið vóru á seinasta aðalfundi FKs í Klaksvík nú í september, feldu, hússtu tað neit honum, at nu, tá FK byggi nýggjar krambúðir ymsastaðni í Føroyum,

Hjá fastur í Heiðinum havi eg nógv góð minni. Hann var góur við Tvøroyri: «eg havi haft tvær heimbygdir». Og hann var góður við Tvøroyri og livdi fult og heilt við tí, sum fór fram har, og tað er tað eg í dag vil siga og bera tókk fyri.

Klaksvík hevur mist ein av sínum størstu synum, ein av teimum, sum komu frá småum korum og tí betri enn nakar kundi tala teirra veiku og sjúku sök, og hann gjørdi tað.

Livsins sigling er mangan hørð. Hjá Jóhann var hon tað, men hann steðgaði ikki á, og úrslitini til gagns fyri heildina kenna vit.

Jóhann er farin, men eftir vil standa minni um ein mann, sum ritað hevur navn sitt í hesar klettur.

Sjúkrahúsverkið var eitt av stórmálum hansara, og nú áðrenn hann legði frá sær, visti hann, at málið var framt, til gagns fyri tey sjúku, ja samfelagið alt.

Jóhann greiddi livsmál sitt. Takk fyri verk titt Jóhann.

Ingvar Olsen
in
memorian

Herfyri komu dættliga deyðsbodini av Ingvar Olsen, radioteknikara í Havn. Hann var saman við konuni á vitjunarferð hjá børnunum í Danmark nú hann doyði, 65 ára gamal.

Ingvar var dani og kom sum ungur til Føroya fyrri kríggið í starv hjá Wellejus í Havn — var hann tí eisini millum manna vanligu nevndur «Olsen hjá Wellejus», har hann øll krígsárini samvitskufult útynti virki sitt. Aftaná krígsslok byrjaði hann við egnum radioverksstaði í Tungugotu í barndómsheiminum hjá konuni, Honnu í Dalólavstovu.

Ingvar var ein av teimum donum, ið skjótt «fali til» millum føroyingar, og hevði hann ongar ætlanir um at flyta niður aftur, her var heim hansara og her aldu tey bæði dóttirina Hildur og sonin Hans Jørgen upp. Heimidi í Tungugotu kom at verða miðdepulin í uppvækstri teirra, har kærleiki og hugni valdaði.

Ingvar Olsen var ikki einans væl kendur og vælumtóktur í Havn, men um allar Føroyar, tí hann kom gjøgnum árin í samband við føroyingar um alt landið, ið leitaðu til henda vala fakmann, tá brúk var fyri yrkis-evni hansara. Tað er ikki ov nógv sagt, at á hansara yrkisóki fanst eingin betri, meiri samvitskufullur og dugnaligari.

Sum menniskja var Ingvar Olsen lítillatin, altíð sáttligur og fyrirkomandi.

Stórsta samkensla okkara er við konuni og báðum børnunum og abbaðarnum.

Friður verið við minni Ingvar Olsens.

e.

Vegna stjórn FKs
Poul Martin Joensen